

πάντων ἀναλόγως πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὴν περὶ τὰ στρατιωτικὰ εὐφυΐαν του.

Τὰ δάση μας ἐξακολουθοῦν νὰ καίωνται, διὰ τὸ ὅποσον ἐνέχεται βεβαίως καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ δασονομικοῦ τμήματος κ. Χλωρός, ἀλλ' ἐνέχεται ἐξ ἴσου καὶ ὁ κ. Ταβουλάρης, ὅστις ἐφέτος οὐδ' ἄπαξ μᾶς παρουσίασε τοὺς «Δασοφύλακας» του. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ πυρκαϊὰ νὰ καταστρέφῃ τὰ δάση μας, θὰ κταντήσῃ ἐν Ἑλλάδι τὸ μόνον χλωρὸν ἀντικείμενον νὰ εἶνε ὁ κ. τμηματάρχης τοῦ δασονομικοῦ τμήματος.

Πρέπει ὅμως ὁ κ. Τμηματάρχης νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν παροιμίαν, ἣτις λέγει: «Κοντὰ εἰς τὰ ξερὰ καίονται καὶ τὰ χλωρά».

Ἄξιος

ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

(Χερὶν τῶν μεταγενεστέρων).

Τρέξαν στοὺς στύλους Χιώταις,
Σμυρναῖοι, Ἡπειρώταις,
Νησιώταις, Συριανοί,
Καὶ εἶπαν, εἶπαν τόσα
Ποῦ πόνεσε ἡ γλῶσσα
Κι' ἐβράχνιασ' ἡ φωνή

Ἐπὶ τέλος βραχνιασμένοι
Φωνάξαν κι' ὠργισμένοι
Γιὰ Ἔθνος, γιὰ Σταυρό,
Καὶ γιὰ τὸν Πατριάρχη:
—Κτυπᾶτε, πολεμάρχοι,
Μὲ... λόγια τὸν ἐχθρό!

Μαῦρος Τάτος

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ

Δὲν εἶνε παῖξ-γέλασος τοῦ ταξιδιοῦ οἱ κόποι.
Εἴωθες τὸν Ἀχλαδόκαμπο, τί θέλεις τὴν Εὐρώπη;

ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Οἱ ἄλλοι στήν Ἀνατολὴ σκαρώνουν κατορθώματα,
Κ' ἐμεῖς; ... καλαὶς Ὁλονηχτιαίς, καλὰ μας Ἐημε-
[ρώματα]

ΕΙΣ ΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

Ἐδιάλεξαν νὰ ἐργασθῶν ὅλα τὸ ἴδιο Στάδιον
Καὶ κούφιο φεύγει τὸ καθὲν καὶ ἐπιστρέφει ἄδειον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΛΩΡΟΝ

Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ βουνό, ποῦ ἄναψε καὶ καίει;
Κἄποιος τὸ δάσος ἔκαψε· ὁ δὲ Χλωρὸς τί λέει;

Ἄξενόμα

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΛΕΞ

Ἄν γείνουν εἰς τὸ Κράτος ἐλεύθεροι ἐκλογαί,
Θὰ λείψουν, λέγεις, δέκα τοὺς Φαραῶ πληγαί.
Ἄλλὰ, ἀραπητέ μου, αὐταὶ αἱ ἐκλογαὶ
Δεινῶν δὲν εἶνε τάχα ἀστεῖρευτοὶ πηγαί;
Δὲν μένουν τῆς πασέτας ἀκόμη αἱ πληγαί
Καὶ τῶν Δικαστηρίων αἱ κλήσεις κι' ἀγωγαί;
Καὶ τῆς πολιτικῆς μας αἱ τόσαι ἀλλαγαὶ
Μήπως κι' αὐταὶ δὲν εἶνε ἀνίατοι πληγαί;
Νὰ πολεμοῦν, νὰ βρίζουν, Θεὲ Δημιουργέ!
Κι' αὐτὸν τὸν Δηλιγιάνη ν' ἀποκαλοῦν Γερέ!

Κακίης